

ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Каленік К. О., студентка

Науковий керівник: Клепікова О. В., стар. викладач

Харківський торговельно-економічний інститут КНТЕУ

Інноваційний потенціал підприємства – це міра його готовності виконати завдання, що забезпечують досягнення поставленої інноваційної мети, тобто міра готовності до реалізації проекту чи програми інноваційних стратегічних змін. Саме завдяки інноваційному потенціалу підприємство може оперативнo реагувати на зміни зовнішнього середовища, вносячи необхідні зміни до свого внутрішнього середовища. Тому оцінка інноваційного потенціалу є необхідною операцією процесу розробки стратегії.

У сучасній економічній літературі розглядаються діагностичний та детальний підходи до оцінки інноваційного потенціалу.

Проведення діагностичного аналізу вимагає визначених навичок і інформаційної бази. Діагностичний аналіз й оцінка інноваційного потенціалу підприємства передбачає ведення каталогу керуючих впливів; ведення каталогу ситуацій зі станом середовища; ведення каталогу діагностичних параметрів, що характеризують зовнішні прояви; ведення каталогу структурних параметрів, що характеризують внутрішній стан; установлення взаємозв'язку структурних і діагностичних параметрів системи; спостереження діагностичних параметрів і обробка статистичних даних; оцінка структурних параметрів; оцінка стану приватних параметрів і визначення інтегральної оцінки потенціалу.

Детальний аналіз внутрішнього середовища й оцінки інноваційного потенціалу підприємства характеризується великою трудомісткістю, але він дає корисну інформацію. Схема оцінки інноваційного потенціалу організації при детальному аналізі внутрішнього середовища така: дається опис системної нормативної моделі стану інноваційного потенціалу організації (його внутрішнього середовища); установлюється фактичний стан інноваційного потенціалу; аналізується неузгодженість нормативних і

фактичних значень параметрів потенціалу підприємства; виділяються сильні (із запасом або точно відповідні нормативної моделі) і слабкі (значно або незначно невідповідні нормативної моделі) сторони потенціалу; складається зразковий перелік робіт з інноваційного перетворення організації (посиленню слабких сторін).

Слід відзначити, що кожен з підходів має свої переваги, але жоден з них неадаптований до сучасних економічних умов в Україні.

Пропонується проводити оцінку інноваційного потенціалу підприємства, використовуючи переваги детального підходу. При цьому оцінка робиться за наступними блоками: матеріально-технічний, трудовий, фінансовий, правовий і інформаційний. Виділення блоків відповідає структурі ресурсів, що складають інноваційний потенціал.

Кожний блок оцінюється системою кількісних і якісних показників, які найбільш повно відображають забезпеченість підприємства різними видами ресурсів та їх стан.

Якісні показники оцінюються шляхом експертної оцінки із використання п'ятибальної шкали.

Кількісні показники оцінюються шляхом порівняння їхньої фактичної величини, по розглянутому підприємству, із середніми значеннями по групі підприємств чи із їх нормативними значеннями. Для оцінки ступеня відхилення кількісних показників від обраної бази доцільно розглядати відхилення, виражені в %, із кроком в 25 % на інтервалі ($\leq 100\% - 100\% \geq$). В якості середнього значення приймається оцінка в 3 бали, що відповідає відхиленню 0.

Це дозволить проводити узагальнену оцінку інноваційного потенціалу.

Кожен бал має свою характеристику:

«5» – дуже гарний стан, що зовсім задовольняє нормативної моделі досягнення інноваційної мети;

«4» – гарний стан, що задовольняє нормативної моделі, не вимагає змін, щоб довести до вимог нормативної моделі;

«3» – середній стан, вимагає деяких обмежених змін;

«2» – поганий стан, вимагає серйозних змін;

«1» – дуже поганий стан, вимагає радикальних перетворень.

Відповідно до експертних оцінок та розрахункових відхилень будуються профілі по кожному з оціночних блоків, визначаються їх середні оцінки.

Загальний профіль інноваційного потенціалу підприємства будується по підставі отриманих середніх оцінок по блоках.

В цілому така оцінка інноваційного потенціалу враховує структуру інноваційних ресурсів та дозволяє одночасно використовувати як якісні, так і кількісні оціночні показники.

ПРОБЛЕМИ ГОТЕЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА М. ХАРКОВА

Свечкарьова Д.А., студентка

Науковий керівник: Андренко І.Б., к.е.н., доцент

*Харківський національний університет міського господарства
імені О.М. Бекетова*

Готельні підприємства виконують одну з найважливіших функцій у сфері обслуговування туристів: забезпечують їх тимчасовим житлом і побутовими послугами. Для м. Харкова розвиток готельного бізнесу відіграє винятково важливе значення. У зв'язку з проведенням Євро 2012, в 2011 році Харків був лідером в Україні з відкриття нових готелів. Серед нових відкритих готелів: «Superior Golf Hotel» 5* на 49 номерів; «Kharkiv Palace» 5* на 180 номерів; «НЕМО» 4* на 40 номерів; «Сафарі» 4* на 20 номерів; «Park Hotel» 5* на 60 номерів; «Сонячний» 3* на 21 номер[1]. Але не зважаючи на це, стан розвитку галузі не відповідає потенційним можливостям міста.

Проблематика розвитку готельного господарства висвітлена в роботах вітчизняних науковців – Андренко І.Б., Ткаченко Т.І., Пандяк І., Чувуріна К.В та ін.

Метою роботи є визначення основних перешкод розвитку вітчизняного і регіонального готельного господарства, до яких доцільно віднести:

1. Проблема сертифікації, категоризації й стандартизації готельних послуг, звідси, невідповідність більшості готельних підприємств не лише міжнародним, а й існуючим національним стандартам.

2. Недостатня кількість реклами, як щодо туристського потенціалу регіону, так і місцевих закладів розміщення. Для інформування споживачів про наявні заклади розміщення не вистачає різної довідково-інформаційної друкованої продукції, такої як каталоги, проспекти, брошури, статті, листівки, інформаційні аркуші, в яких містяться докладні відомості про зміст і якість послуг, ціни, тощо.